THE SHEPHERD OF ISRAEL

OCTOBER 1934 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department VOL. XVII NO.2

HE RAN AROUND THE WALL

Israel has had many sad experiences. But perhaps no period of Jewish history is more heartbreaking than that short space of time known as the destruction of Jerusalem by Titus. It was then that Jewish mothers cooked their babies and ate them for food. Jewish blood poured in streams from the walls of Jerusalem, the wails and shrieks of agonized men, women and children rent the very heavens.

Titus came up to the city, and set siege against it; famine, pestilence, disease befell our people until finally the battering rams and the horsemen and the spears of Titus tore down the wall, destroyed the beautiful city and scattered like pepper shot what remained of the population.

It was in these days that the great historian Josephus was living. Risking his own life he climbed to the top of the wall of Jerusalem, a wall so wide that six horses could trot around it abreast. From this wall Josephus entreated the people of Israel, "In God's name, surrender!" Let us quote you a few lines from Josephus' own account of those unspeakably terrible days.

> So Josephus went round about the wall, and tried to find a place that was out of the reach of their darts, and yet within their hearing, and besought them, in many words to spare themselves, to spare their country, and their temple and not to be more obdurate in these cases than foreigners themselves.

But how did our forefathers take all this loving exhortation from Josephus? Josephus was risking his life every moment that he was on the wall, because he had a patriot's love for his people, but did the inhabitants of Jerusalem appreciate that? Let us again quote from Josephus.

> While Josephus was making this exhortation to the Jews, many of them jested upon him from the wall, and many reproached him; nay, some threw their darts at him; but when he could not himself persuade them by such open good advice, he betook himself to the histories belonging to their own nation, and cried out aloud. 'O, miserable creatures! When was it that God, who is the Creator of the Jewish people, did not avenge them when they had been injured? Will you not turn again, and look back, and consider whence it is that you fight with such violence, and how great a Supporter you have profanely abused? Will not you recall to mind the prodigious things done for your forefathers and this holy place, and how great enemies of yours were by Him subdued under you? I even tremble myself in declaring the works of God before your ears, that are unworthy to hear them: however, hearken to me, that you may be informed how you fight, not only against the Romans, but against God Himself. In old times there was one Necao, King of Egypt, who was also called Pharaoh; he came with a prodigious army of soldiers, and seized queen Sarah, the mother of our nation. What did Abraham our progenitor then do? Did he defend himself from this injurious person by war, although he had 318 captains under him, and an immense army under each of them? Indeed, he deemed them to be no number at all without God's assistance, and only spread out his hands towards this holy place, which you have now polluted and reckoned upon him as upon his invisible supporter, instead of his own army. Was not our queen sent back, without any defilement to her husband, the very next evening? -- while the king of Egypt fled away, adoring this place which you have defiled by shedding thereon the blood of your own countrymen; and he also trembled at those visions which he saw in the night season, and bestowed both silver and gold on the Hebrews as on a people beloved by God.'

Once more they laughed at him, they even considered him a traitor. Has it not always been so with our Jewish people? It is the Rabbi who flatters them the most that receives the largest salary, that is called to the wealthiest synagogue. Somehow we do not like to have anyone criticize us, or tell us our faults.

WHY DO WE TELL YOU THIS?

For many years now we Jewish missionaries have tried to testify to our Jewish brethren concerning the sins of our people, concerning our need to turn to God, concerning the greatest of all sins which our forefathers committed when they refused to accept the Lord Jesus Christ as Messiah and Saviour. We know that there is no other way of deliverance for our people, and we have freely sacrificed personal gain, personal honors from the world, personal prestige, for the sake of being able to testify to you who read these lines that the only way out for our Jewish people is thru the Lord Jesus Christ.

And what do we receive? Nothing much better than what came to Josephus. Indeed, we may cite even a greater example, and that is the Lord Jesus Christ, for in His blessed and Holy Person God came down to give to our people the most astounding opportunity of all history. But we rejected Him and we stood by while He was being crucified, and some of our Jewish forefathers even shouted, "Away with Him!"

In these days Israel is again busy using human wisdom and money and political influence to try to bring about a solution of the Jewish problem; and on every hand there is only failure, - stark, bewildering, crashing failure. We think we are gaining a foothold in Russia when suddenly comes the Revolution, the Soviets seize the reigns of government, and Judaism is crushed as under the wine press. We start up in Germany, entrench ourselves, until our roots reach out thru all the land, we embellish the pages of German science, German philosophy, German music, German achievement in every department of human activities, and we really think we have a place in the sun. Suddenly a Hitler arises and we are driven like the cattle and the swine of the field, until our cries would seem to reach the very heavens.

BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

We think we have Palestine in our fist, and we proudly strut before the moguls of the much touted League of Nations, demanding with strident voices, and with the assured pomp of a victorious nation, that we be allowed to take our place among the cavalcade of the nations. And suddenly with a crash and a roar that can be heard around the world, the Arabs arise and with unsheathed swords and daggers, pour out Jewish blood, and once more we are humbled to the earth.

WHAT IS THE CURE?

Listen to the Word of God as we find it in our own prophet Jeremiah 17:5, "Cursed be the man that trusteth in man, and maketh flesh his arm, and whose heart departeth from the Lord."

If there is a Jew who has in his being one spark of faith in the Word of God, one shred of conviction that we are a mystical and a miracle people, preserved by God from the time of Abraham until the present hour because He has still a purpose to fulfill in us, then in the name of that living God, we call upon you to turn to Him and seek only thru Him the solution of our Jewish problem.

Trust not to rabbis, trust not to Jewish political leaders, trust not to Jewish orators, trust not to the arms of flesh, leave alone the League of Nations, all these things have in themselves no remedy, they are only as the shifting sands upon the seashores. Our only hope is in the God who delivered us out of Egypt, the God who sent to us His only begotten Son, the Lord Jesus Christ, the Christ who said, "Come unto me all ye that labor and are heavy laden, and I will give you rest." Matt. 11:28.

There will be no rest for our Jewish nation until we find it in the Lord Jesus Christ. Dear reader, do you wish rest for yourself and for our Jewish nation? You may have it in a moment of time if you will accept it on God's terms, thru the Lord Jesus Christ. May we help you? We will be glad to send you literature, we will be glad to answer your questions, we will be happy to count ourselves a Josephus at your service, for the sake of the Lord Jesus Christ and for the sake of our Jewish brethren.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

"I NEVER SAW THE NEW TESTAMENT"

THE STORY OF HENRY BARNETT

"For twenty years I lived with my parents in a small town in Poland, called Konin. These years were entirely spent in the study of tradition and religion, as it had been my father's desire to preserve 'law and religion' for the youngest of his family, the other members following in the pursuit of business. In those years I knew not the nature of sin. The New Testament I never saw with my eyes; such words as the 'gospel' and 'missionary' were not at all in my vocabulary. I was going on with the religion of my fathers in pride and conceit, yet weeping over sin and pleading for mercy and pardon, though I did not know how hideous sin was in the sight of God, neither did it ever enter my mind to ask myself whether I obtained those things I so earnestly sought for from God. Satisfied with the religious duties of my life whilst sin was doing its work, and priding myself in being engaged in a higher capacity than the mere ordinary trade or business man of the Jewish community.

When I was about twenty-one years of age I left my home to avoid military conscription. Before I left I prepared my self for occupying a position among the Jews as a 'slaughterer' in connection with the synagogue. I did not succeed in this, not being a good singer for conducting public prayers. Reaching London, there seemed only one thing to do, viz., to learn a trade in order to maintain myself. Whilst learning a trade amonst my Jewish brethren I also learned 'Sabbath-breaking, gradually gave up the morning and evening prayers, and went more and more into sin.

In a wonderful way the Lord brought me under the influence of the Gospel. On the voyage from Hamburg to Hull I met a Jew who professed Christianity. I met him about six months later in London, and made occasional calls upon him. While I was doing this my heart went often up to God to deliver me from taking a wrong step. I only knew then the opinion of Jews regarding the Jewish missionary and his enterprises. I felt then that whatever the man himself might be, what he proclaims was not to be despised, and I attended the Gospel meetings at spare times with a kind of double feeling. I began to read the New Testament, and 'faith came by hearing' before two years (1873) expired after my being under the sound of the Gospel. I knew that I was a sinner, according to Psalm 51. I learned the meaning of Ezekiel 33.13. I found the true Messiah of Isaiah 53, and understood that Christ died for me. I 'believed on the Lord Jesus Christ and was saved' (Acts 16:31). Since 1882 I have been enabled, like Saul of Tarsus, to cry, 'Lord what wilt Thou have me to do?' (Acts 9:6)"

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

("Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14)

Behold, my servant shall deal prudently, he shall be exalted and extolled, and be very high. As many were astonied at thee; his visage was so marred more than any man, and his form more than the sons of men: So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him: for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Who hath believed our report? and to whom is the arm of the Lord revealed? For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of a dry ground: he hath no form nor comeliness; and when we shall see him, there is no beauty that we should desire him. He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not. Surely he hath borne our griefs and carried our sorrows: yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted. But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the LORD hath laid on him the iniquity of us all. He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth: he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so he openeth not his mouth. He was taken from prison and from judgment: and who shall declare his generation? for he was cut off out of the land of the living: for the transgression of my people was he stricken. And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no violence, neither was any deceit in his mouth. Yet it pleased the LORD to bruise him; he hath put him to grief: when thou shalt make his soul an offering for sin, he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the LORD shall prosper in his hand. He shall see of the travail of his soul, and shall be satisfied: by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities. Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death: and he was numbered with the transgressors; and he bare the sin of many, and made intercession for the transgressors. Isaiah 52:13-15 and Isaiah 53.

Reader, who was this remarkable Person?

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street
REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street
MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue
REV. JOHN SOLOMON, Missionary

CHICAGO, ILL.

153 Institute Place
MR. SOLOMON KARCH, Colporter

אונזערע מיסיאָנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.

מר' האררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, איל.

153 אינסטיטוט פליים
מר' סאלאמאן קארטש קאלפארטער

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:
THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

אנדערש, נור אז דער שטן האט איהם אזוי פארפיהרט, דערפאר איז זיין מח אזוי צומישט, אז זיין צונג מיט זיין פען ווארפען צוהיצטע לאווא, וואס קאן חלילה ברענגען א פארוויסטונג צו פיעלע אידען וואס לעזען זיין בלאט.

עס איז פאראן א גאנצע כנופיה, א קליקע אידישע פיהרערס וואס ווילען זיך איינשמייכלען צו זייערע לעזער מיט דעם וואס זיי ווארפען כסדר שמוץ אויף אלע קריסטען בכלל, זיי מאכען קיין אונטערשיעד צווישען פשוט'ע גוים און צווישען נאבעלע קריסטען. דאס עראינערט אונז די גמרא "כיון שניתן רשות למשחית שוב אינו מבחין בין טוב לרע", דערפאר מיינען אסאך אידען, אז אלע וואס זענען נישט אידען, זענען איינפאכע גוים.

פאר א קורצער צייט צוריק האט דער בעקאנטער שריפטשטעלער לואיס ברוינע געשריבען זיין מיינונג פארוואס אידען ווערען איבעראל געהאסט, און ער קומט ארויס מיט א שפאגעל־נייע המצאה, בכן אידען זענען אן אורבאנישעם פאלק, זיי האבען אימער ליעב צו וואוינען אין די שטעדט און נישט אויפ'ן לאנד, און ווען ער וואוינט יא שוין אויפ'ן לאנד פיהרט ער אויך דארט אן אורבאנישעם לעבען, ער עפענט א סקלאד און האנדעלט... דער געדאנק פון זיין באהויפטונג איז, אז דער איד שטופט זיך אימער אין די אויגען פון גוי און דערפון קומט דער אנטיסעמיטיזמוס.

דיעזער געדאנק פון דעם באריהמטען שרייבער איז ציטירט געווארען אין א אידיש ענגלישען בלאט, וועמעס רעדאקטאר קאמענטירט דרויף, אז דאס איז לחלוטין נישט אמת, בכן, נישט דערפאר האסט מען דעם איד, נייערט ווייל די קריסטען זענען אויסגעלערענט פון קינדוויז אן צו דענקען שלעכטס וועגען אידען צוליב דעם וואס זיי האבען געקרייציגט ישוע המשיח. אט־א־דיעזע קליקע פון אידישע פיהרער שטעלען ארויס צו־חוצפה'דיג זייער שנאה צו ישוע המשיח און צו זיינע נאכפאלגער, וואס האסען נישט אידען, נייערט טהוען טובות אידען בלב ונפש.

דער איינדרוק צווישען אידען איז, אז "מנשה בן ישראל" האט ביים ענד פון 17טען יאהרהונדערט געקראגען די באוויליגונג פון ענגלישען קעניג אז אידען זאלען מעגען צוריק קומען נאך ענגלאנד נאכדעם ווי מ'האט זיי פון דארט ארויס געטריבען. דאס איז אבער א גרויסער טעות. וועהרענד דעם ווי מנשה בן ישראל האט געארבייט אין דער זאך שרייבענדיג פאמפלעטען וועגען דעם ענין, איז עס איהם דאך נישט געלונגען די ערלויבעניש צו קריגען, ביז אביסעל שפעטער ווען א קריסטליכער פרעדיגער האט געשריבען צום קעניג אז בכן קריסטען זענען פארפליכטעט צו עהרען דאס אידישע פאלק ווייל זיי זענען לייבליכע ברידער פון ישוע המשיח, ערשט דאן איז ארויס נעגעבען געווארען א באפעהל אז מ'זאל אידען צוריק אריינלאזען נאך ענגלאנד. דאס איז נאך א בעוויז, ווי אידען האבען גוטעס גענאסען אין נאמען פון ישוע המשיח.

נישט לאנג צוריק האט א קריסט פארשריבען אין זיין צוואה געלד פאר'ן ציוניזם און שרייבט דערביי אז ער טהוט דאס פאר אידען ווייל ער ליעבט ישוע המשיח וואס איז געוועזען א איד. אט־א־דער ליעבער מענש איז געווען א קריסט, נישט קיין גוי.

מיר פערזענליך ווייסען פון פיעלע קריסטען וואס טהוען טובות אידען ווייל זיי ווייסען אז ישוע המשיח האט געזאגט אין מתתיהו כ"ה: "באמת זאג איך אייך, וואס איהר האט געטון אפילו צו מיינע קלענסטע ברידער, איז עס אזוי ווי איהר וואלט עס פאר מיר געטון".

צום סוף קומען זעלבסט יעקרווינטע פיהרער וואס וואלטען דארפען גאט דאנקען פאר ישוע המשיח, ווארפען זיי גאר שמוץ אויף איהם און וואלטען ליעבער האבען אז די נאכפאלגער זיינע זאלען גאר ווערען געצענדינער. אוי לאותה בושה!

גרויסע אידען

מיר שטעלען דא די ביאגראפיע און דאס בילד פון גרויסען איד רעוו. בוירנארד שאטקין פון ניו יארק.

מר' שאטקין איז געבוירען געווארען אין א שטעדטעל נעבען מינסק, רוסלאנד. זיין פאטער איז געוועזען א שטארקער אנהענגער פון השכלה, דאגעגען זיין מוטער איז געוועזען זעהר פרום און האט תמיד איהר זוהן מיטגענומען אין שוהל דאווענען און האט זיך געזארגט איהם תמיד צו געבען גוטע מלמדים צו לערנען גמרא מיט תוספות.

"שוין אין מיינע קינדער־יאהרען—שרייבט מר' שאטקין—איז מיר אימער קשה געוועזן, פארוואס זענען מיר אידען שוין אזוי לאנג אין גלות, ווער עס וויל נור, שלאגט, טרייבט און מ'לאזט נישט לעבען. זענען דען אידען ערגער פון אלע אנדערע נאציאנען? דאכטזיך פונקט פארקעהרט, ווער נאך דאווענט אזוי פיעל ווי דער איד? ווער נאך לערענט אזויפיעל ווי דער איד? אט מיט דער פראגע האב איך תמיד מיין רבי'ן דערקיטשעט ביז ער האט מיר איין מאל א זאג געגעבען, "משיח וועט קומען וועט ער מאכען א סוף פון אונזער גלות". און אזוי האב איך געלעבט און געווארט אז משיח זאל קומען—

נאך מיין בר מצוה האט מיך מיין טייערע מאמע אויסגערעכט אין דער סלוצקער ישיבה וואו איך האב געגעסען מאגערע "טעג", מעהר נישט געגעסען ווי יא געגעסען, דאך בין איך געזעסען על התורה ועל העבודה אזוי ווי עס פאסט זיך פאר א פרום בחור'ל. איינסטוייל האבען מיינע עלטערן צוליעב רוסישע גזירות געמוזט אויסוואנדערן קיין אמעריקא און צוויי יאהר שפעטער האב איך מיך אויך געפינען אין פרייען לאנד און דארט פארטגעזעצט מיין אלגעמיינעם שטודיאום. צום בעדויערען בין איך אין יענע קלאסען בעקאנט געווארען מיט שטודענטען וואס זענען געוועזען אטעאיסטען און אגנאסטיגער וועלכע האבען אויך מיך אראפגעפיהרט פון דרך הישר און איך בין געווארען איינער פון זיי... מיין נשמה איז געווארען פוסט און לעער... א פינסטערניש האט מיך ארום גענומען... איך האב אפילו נישט געהאט א שטיקעל שטרוי אן וואס מיך אנצוהאלטען פון אונטערגאנג.

געהענדיג אין אזא טרויריגען צושטאנד אין איינע פון די אידישע גאסען פון ניו יארק בין איך דורכגעגאנגען א פערזאמלונגס לאקאל פון וואו עס זענען ארויס געקומען וואונדערבארע געזאנג און זעהר שעהנע קלאנגען פון מוזיק. איך האב מיך אבגעשטעלט צו זעהן און צו הערען וואסארא פלאץ דאס איז. מי יודע אפשר גאר אטעאיסטיש אזוי ווי איך בין. אבער הערט גאטס וואונדער—דאס איז גאר געוועזן א אידישע מיסיאן וואו מ'האט פארזוכט כל מיני כופרים, ווי אטעאיסטען, אגנאסטיקער און קאמיוניסטען ארויסצוציהען פון זייער חושך'דיגען מעמד און זיי ברייגגען צום "אור העולם", צו ישוע המשיח.

בשעת איך בין אזוי דרויסען געשטאנען ווי יענער "נבל" אויף וועם עס הייסט "אמר נבל בלבו אין אלהים", האב איך איינינע מאל געוואלט פון דארט אוועק געהן אבער א געהיימער כח האט מיך צוריק געהאלטען. פלוצים איז עפעס א איד אריין געגאנגען צו יענער פערזאמלונג בין איך אויך שנעל אריין געלאפען (פשוט געלאפען, כדי מיינע אמאליגע "כאוויירים" זאלען מיך נישט דערזעהן) איך האב מיך געזעצט אין א ווינקעל כדי פון די מיסיאנערן אביסעל שפאס צו מאכען. איהר הערט, איך האב זיי גאר אנגערופען "פינסטערלינגע". קורץ נאך יענער ערשטער דרשה האב איך באלד דערפיהלט אין וואסארא חושך מצרים איך בין אליין געוועזן אבער נישט זיי. איך בין דארט איינינע מאל אריין געקומען און די שמש צדקה אין ישוע המשיח האט מיר וואס־אמאל אימער מעהר און מעהר אנגעהויבען צו שיינען און צו לייכטען ביז די פינסטערניש איז לגמרי פון מיר פארשוואונדען געווארען.

לעזענדיג דאס ברית חדשה איז מיר אויך מיין פראגע פארענטפערט געווארען וואס איך האב אמאל מיין רבין געפרעגט וועגען אידישען גלות ווען עס וועט זיך אמאל ענדיגען. אזוי באלד דער הייליגער גואל צדק ישוע איז אין מיין הערץ אריין געקומען איז אויך פון מיין גלות באלד אן ענד געקומען. איך בין געווארען אויס־גלות איד און בין געווארען איינער פון די "זרע ברך ד'".

איך האב מיך שפעטער איבערגעבען צו מעהר שטודיאום, מיך פערטיג צו מאכען לעבודת הבורא יתברך און אזוי באלד איך האב עס פארפערטיגט בין איך עפענטליך ארויס געקומען מיט ווארט און מיט שריפט פאר מיין גואל צדק ישוע המשיח."

אונזער גרויסער איד איז זייט דאמאלס שוין 25 יאהר, אן עבד נאמן פאר דעם אמת אין ישוע המשיח. איינע פון זיינע בעסטע און הארציגע ווינשען איז, אז כל ישראל היושבים בצרה ובשביה זאלען אויך ווערען אויס־גלות אידען און ליעבער ווערען בני אל חי, מאמינים בישוע המשיח.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרועה הטוב יוחנן 10-11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח.

OCTOBER 1934 — רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר — VOL. XVII NO.2

ולא אביתם...איהר ווילט ניט

(יוחנן ה, 40)

די יעזע ווערטער האט ישוע המשיח געזאגט צו יענע איינגע׳עקשנ׳טע אידען אין ירושלים, "איהר ווילט ניט צו מיר קומען און האבען דאס אייביגע לעבען". דאכט זיך עס איז שוין מעהר ווי 1900 יאהר פאראיבער זייט דיעזע ווערטער זענען געזאגט געווארען, דאך זעהען מיר אז די היינטיגע אידישע פיהרער האבען לגמרי קיין פארטשריט געמאכט זייט יענער צייט און לעבען נאך תמיד העט העט צוריק אין יענעם יאר־הונדערט, זיי נעמען דיזעלבע שטעלונג אויך היינט צו טאג, זיי ווילען אויך היינט נישט קומען צו ישוע המשיח כדי צו האבען דאס אייביגע לעבען.

עס איז מערקווירדיג, די היינטיגע רעדעל־פיהרער זענען זעהר ווייניג געלערענט, פונקט אזוי ווי יענע פיהרער אין ירושלים, און זיי רעדען מיט אונוויסענהייט היינט־צו־טאג אזוי ווי דאמאלס.

מילא ווען א מענש איז געלערענט אין הייליגען תנ״ך, ער האט שטודירט היסטאריע, ער האט א גוטע ידועה אין אבסטראקטע וויסענשאפט, ער האט די גמרא און מפרשים אויף די שפיץ פינגער, מילא אזוי איינער קאן עפעס זאגען פ א ר אדער ג ע ג ע ן א זאך, מיט שיכל׳דיגע און וויסענשאפטליכע טענות, אזא מין מענש קאן אויך געבען באגרינדעטע אורזאכען פאר זיינע באהויפטונגען, מיט אזא מענש איז דער פארדרוס נישט אזוי שטארק.

אבער ווען מ׳לייענט א מיינונג פון א היינט מאדישען אידישען רעדאקטאר מכח דער אמונה אין ישוע המשיח, וועלכער זאגט זיך פשוט אזוי אוועק פון דער האנד זיין מיינונג גלייך ער וואלט געווען א מר בר ר׳ אשי... און דורך זיינע פאזיטיווע קאנסטיטואירונגען פארפיהרט ער הונדערטע און אפשר גאר טויזענטע אידען אין בלאטע פון איגנאראנץ און דונקעלהייט, אט דאס איז שוין אביסעל צופיעל פאר מענשענס געדולד.

הערט און שטוינט—.

מיט איינינע חדשים צוריק האט א אידישער רעדאקטאר געבראכט אין זיין בלאט די נייעס אז בכן די היטלעריסטען אין דייטשלאנד האבען פעסט רי־עטאבלירט זייער נעצענדינסט פון אור אלטע צייטען איידער זיי זענען נאך געווארען קריסטען. דרויף קאמענטירט דארט דער רעדאקטאר לאמר, אזוי צו זאגען — "אונז ארט זעהר ווייניג וואס זיי געהען אוועק צום געצענדינסט און פארלאזען דאס קריסטענטום ווייל אזוינאך וועלען מיר האבען ווייניגער שונאים".

אט האט איהר א שרייבער וועלכער שטרויכעלט מיט זיין פולען באוואוסטזיין דעם אמת און פארקריפעלט דעם שכל הישר אין דער אידישער גאס.

עס פרעגט זיך—ווייסט נישט יענער רעדאקטאר אז דיעזע באהויפטונג איז שוא ושקר ? ווער ווייסט דען נישט די פאזיטיווע פאקטען אז קריסטען האבען אין פארשידענע צייטען און אין פארשידענע לענדער ארויסגעצייגט זייער אויסנעהאלטענעם ווידערשטאנד געגען אנטיסעמיטען, באזאנדערס איצט ווען שונאי ישראל האבען זיך אזוי פלוצים געיאוועט פון אונטער המן־היטלערס פליגעל ?

עס איז נאך נישט פאראיבער א י י ן יאהר, זייט דער גרויסער פראטעסט פערזאמלונג איז אבגעהאלטען געווארען אין מעדיסאן סקווער גארטען אין ניו יארק (ווי אויך אין לאנדאן און אין פאריז) און אין יענע פראטעסט פערזאמלונגען האבען זיך די נאבעלע קריסטען ממש איינגעשטעלט פאר אידען און האבען דעמאנסטרירט זייער ענטריסטונג געגען די פינסטערע שנאה מצד היטלער געגען די אידען. וויאזוי —פרעגען מיר—קאן א רעדאקטאר זיך מאכען אזוי קליינליך און ענגהערציג צו פארדעקען די אלע פריינדשאפטען און סימפאטיען מצד קריסטען צו אידען, וואס זענען אזוי שטארק בולט און שרייענד, און זיך א זאג טון, "ס׳וואלט בעסער זיין פאר אונז אידען ווען קריסטען כאפען זיך צוריק צום געצענדינסט".

ניין, געצענדינער האבען זיך נאך קיינמאל נישט איינגעשטעלט פאר אידען, חוץ ווען גאט האט זיי דאצו געצוואונגען, דאגעגען אבער קריסטען, די חסידי אומות העולם וואס האבען אין זיך די ליעבע פון ישוע המשיח, זיי האבען אונז טובות געטון אין אלע צייטען און אין אלע אומשטענדען. מיר האבען דורך זיי, די נאכפאלגער פון ישוע המשיח, בוכשטעבליך גענאסען דאס וואס ירמיה הנביא זאגט אין איכה ד׳, "רוח אפינו מ ש י ח ד׳... אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים". ד״ה, וואהרליך אונטער דעם שאטען פון משיח, אונטער זיינע שוץ־פליגעל קאנען מיר לעבען בשלום צווישען די פעלקער.

אזוי האבען אידען דורך דעם קריסטליכען גייסט אין באלפור, געקראגען דאס רעכט צו ארץ ישראל אונטער דער גאראנטי פון ענגלאנד. און אזוי האבען אידען פאלקאמענע פרייהייט דא אין אמעריקא צוליעב דעם גייסט פון ישוע המשיח וואס האט געהערשט אין די הערצער פון יענע נאבעלע קריסטען וואס האבען פערפאסט די קאנסטיטוציע וואס גאראנטירט פרייהייט פאר אונז אלע—אויך פאר אונז אידען.

אדרבא, זאלען אלע נאבעלע קריסטען אונטער וועלכע אידען לעבען בשלום, פלוצים ווערען געצענדינער און אויפהערען צו פראקטיצירען די ליעבע פון ישוע המשיח, ווער ווער, וואסארא פינסטער לעבען אידען וואלטען איבעראל געהאט.

און נאך עפעס — ווען דער רעדאקטאר ציהט פאר דאס געצענדינסט פאר׳ן קריסטענטום, פארוואס איז דער רעדאקטאר גופא נישט פארפאהרען מיט זיין קלימיקל נאך אפריקא, נאך אזיע, דארט צווישען די האטען טאטען וואס זענען געצענדינער, און איז דוקא פארפאהרען אין א קריסטליך לאנד צווישען קריסטען ? די פילאזאפיע פון יענעם רעדאקטאר הינקט אבער שטארק אונטער און אין זיין אונוויסענהייט צייגט ער זיך ארויס צו זיין זעהר קרוב צו מעשה ירבעם בן נבט...

עס איז א פאקט אז אפילו די קאטאליקען וואס האבען אונז אמאל שרעקליך גע׳רודפ׳ט אין שפאניען און אין פארטוגאל און ווי נישט, אויך זיי שטעלען זיך איצט איין פאר׳ן אידישען פאלק. אין דייטשלאנד גופא האט זייערער א קארדינאל א שארפע רעדע געהאלטען צו גונסטען אידען, ווארנענדיג די נאצים נישט צו פאלגען היטלער און נישט געהן אין זיינע קרומע דרכים נייערט זיין אין סימפאטיע צו אידען ווייל זיי זענען די לייבליכע ברידער פון ישוע המשיח. ווייסט נישט דער אידישער רעדאקטאר פון דיעזע אלע פאקטען ?

אידען מאכען לגמרי א טעות אין אזא רעדאקטאר. זיי מיינען אפנים אז ער איז א פרומער איד, געהט אין שוהל און דאווענט כמנהג ארטאדאקסי אז״וו. ווען דאס זאל זיין דער פאל וואלט ער דאך בעדארפט הארציג זאגען אין זיינע תפילות "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבן כל יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ד׳ אלהי ישראל מלך". ד״ה, אז אלע גוים זאלען באקעהרט ווערען צום לעבעדיגען גאט, דעם אלהי ישראל, און זאלען איהם באקענען אלס מלך פון דער גאנצער וועלט, טא פרעגען מיר — ווי קומט עס, אז דערזעלבער פרומער רעדאקטאר האט אזוי שנעל אומגעדרעהט דעם פעלץ און ווינשט אז אלע קריסטען וואס גלויבען אין אלהי ישראל זאלען גאר ווערען געצענדינער ? ווי קאן מען גאר בעגרייפען אזא צודרייטען מח ? נישט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1,